

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zadru, po sutkinji Tini Grgas, povodom prijedloga predlagateljice Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Šibenik, OIB: 52634238587, zastupane po Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku, Građansko-upravnom odjelu od 14. srpnja 2015. za otvaranje stečajnog postupka nad imovinom dužnika pojedinca MIRKA RAPIĆA, Plano, Put Sv. Marte 18, OIB: 74856995382, vlasnika obrta R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382, zastupanog po punomoćnicima u Odvjetničkom društvu Pavlak & partneri j.t.d., Rijeka, Splitska 2 te punomoćnicima u Odvjetničkom društvu Rude i partneri d.o.o., Šibenik, Stjepana Radića 6/II, u prethodnom postupku radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca, 14. prosinca 2020.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovan prijedlog predlagateljice Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Šibenik, OIB: 52634238587 od 14. srpnja 2015. za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca MIRKA RAPIĆA, Plano, Put Sv. Marte 18, OIB: 74856995382, vlasnika obrta R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382.

II. Privremenoj stečajnoj upraviteljici Ivanki Bosotina iz Zadra, Dalmatinskog sabora 3, OIB: 81654623800, određuje se jednokratna nagrada za rad za poslove koje obavila u prethodnom postupku nad uvodno označenim dužnikom pojedincem u bruto iznosu od 20.000,00 kuna.

III. Predlagateljica Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Šibenik, OIB: 52634238587 dužna je snositi troškove prethodnog postupka u ukupnom iznosu od 21.500,00 kuna na ime isplate nagrade privremenoj stečajnoj upraviteljici u iznosu od 20.000,00 kuna iz točke II. izreke ovoga rješenja te na ime pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza i drugih naknada na određenu joj nagradu u iznosu od 1.500,00 kuna.

IV. Dio troškova prethodnog postupka u iznosu od 10.000,00 kuna podmiriti će se iz sredstava na kontovniku predmeta ovoga suda poslovni broj gornji položenih od strane predlagateljice na ime predujma potrebnog za namirenje troškova prethodnog postupka.

V. Nalaže se predlagateljici Republici Hrvatskoj, Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Područnom uredu Šibenik, OIB: 52634238587 preostali iznos od 11.500,00 kuna potreban za namirenje cjelokupnih troškova prethodnog postupka iz točke III. izreke ovoga rješenja uplatiti na žiro račun ovoga suda otvoren kod Hrvatske poštanske banke d.d. broj: IBAN: HR43 2390 0011 3000 0085 7 s pozivom na broj odobrenja 05 221-3-2017 (kontovnik predmeta) ili izravno na žiro račun privremene stečajne upraviteljice Ivanke Bosotina iz Zadra, Dalmatinskog sabora 3, OIB: 81654623800, IBAN: HR5624070003105897723 u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Dalmacija je 14. srpnja 2015. podnijela Stalnoj službi ovoga suda u Šibeniku prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca (trgovca pojedinca) prvotno označenog kao R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić t.p., Drniš, Krš 2, OIB: 74856995382.

Predlagateljica u svom prijedlogu u bitnom navodi da dužnik kao porezni obveznik nakon provedenog ovršnog postupka radi naplate raznih poreznih dugova, a temeljem odredbi Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj: 127/00) ima dospjele, a nepodmirene obveze prema istoj u iznosu od 45.351.433,18 kuna, da je prema potvrdi Financijske agencije o blokadi računa i novčanih sredstava dužnika od 23. lipnja 2015. račun istoga u neprekidnoj blokadi u trajanju od 1962 dana odnosno 180 dana u prethodnih 6 mjeseci zbog nepodmirenih osnova za plaćanje u iznosu od 66.536.221,83 kuna te da je iz navedenog razvidno postojanje stečajnog razloga dužnikove nesposobnosti za plaćanje predlažući sudu donošenje rješenje o otvaranju stečajnoga postupka nad istim.

Povodom navedenog prijedloga, rješenjem Stalne službe ovoga suda u Šibeniku posl. br. St-77/15 od 12. kolovoza 2015. pokrenut je prethodni postupak radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom te je zakazano ročište za 24. rujna 2015. na kojem je dužnik pojedinac u cijelosti osporio osnovu predmetnog dugovanja kao i sve isprave podnesene uz prijedlog kojima predlagateljica dokazuje vjerojatnost postojanja svoje tražbine i stečajnih razloga u bitnom navodeći kako je sadržaj istih u potpunosti nevjerodostojan. Na okolnost nepostojanja tražbine predlagateljice i nepostojanja stečajnog razloga dužnik pojedinac je podnio u spis opsežan podnesak u kojem je iznio jasno i decidirano očitovanje u odnosu na svaku pojedinu stavku predmetnog potraživanja, detaljno obrazložio svoje navode te iste potkrijepio nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka za financije, računovodstvo i bankarstvo Milana Kanjere od 10. travnja 2015. kao i brojnim drugim ispravama i dokumentacijom (list spisa 29 do 438) proizašlima iz dugotrajnog i složenog poreznopravnog odnosa između stranaka. Smatrajući da je prema važećim odredbama Općeg poreznog zakona nastupila relativna i apsolutna zastara kako prava na utvrđenje predmetne tražbine, tako i prava na njenu naplatu, da je još prije podnošenja predmetnog prijedloga, točnije, 1. lipnja 2015. podnio zahtjev predlagateljici za utvrđenje ove činjenice. S obzirom da predlagateljica o navedenom još uvijek nije donijela odluku iako je to bila dužna učiniti kako po službenoj dužnosti, neovisno o njegovom zahtjevu, tako i temeljem pravomoćnih sudskih odluka kojima joj se to nalaže, to zbog šutnje administracije i svega naprijed navedenog predlaže sudu donošenje odluke kojim se prijedlog iste odbacuje, podredno odbija.

Za napomenuti je da su dosadašnjem tijeku postupka od strane Stalne službe ovoga suda u Šibeniku donesene dvije odluke povodom prijedlogu predlagateljice na način da je prvotnim rješenjem ovoga suda posl. br. St-77/2015 od 10. studenog 2015. odbijen kao nedopušten prijedlog predlagateljice za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom označenim kao R.L.E. za popravak i preinaku metalnih brodova, Mirko Rapić, t.p., dok je rješenjem ovoga suda posl. br. St- 202/2016 od 24. listopada 2016. isti odbačen kao nedopušten, a koja oba rješenja su povodom žalbe predlagateljice ukinuta odlukama drugostupanjskog suda uz vraćanje predmeta ovome sudu na ponovan postupak.

Tako je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svom rješenju posl. br. 38 Pž-8901/15-3 od 11. siječnja 2016. ukazao ovome sudu na bitne povrede postupka naglašavajući da je imovini dužnika pojedinca na temelju samog zakona priznato svojstvo stranke u postupku zbog čega ovaj sud nije mogao donijeti rješenje u odnosu na dužnika kako ga je označio u izreci, a osobito ne ako je bio u dilemi tko je dužnik nad kojim je predlagateljica predložila otvaranje stečajnog postupka već da je trebao pozvati istu na ispravak prijedloga na

način da kao dužnika navede imovinu dužnika pojedinca. Također, protivno uvjerenju ovoga suda iz pobijane odluke, drugostupanjski sud je ukazao istome na to da se dokazivanje tražbine predlagateljice prema trgovcu pojedincu ipak može rješavati u ovom izvanparničnom postupku budući je stečajni sud kada postupka po prijedlogu vjerovnika za otvaranje stečajnog postupka, dužan ocijeniti je li vjerovnik učinio vjerojatnom postojanje svoje tražbine prema dužniku kao jednu od pretpostavki za dopuštenost prijedloga. Pri tome naglašava da je postojanje nepravomoćne sudske ili upravne odluke ili ovršne isprave zakonska presumpcija o vjerojatnosti tražbine, ali da je u nedostatku takvih isprava upravo na stečajnom sudu ocijeniti postojanje ili nepostojanje takve vjerojatnosti na temelju ostalih isprava.

Nadalje, Visoki trgovački sud u obrazloženju svoga rješenja posl. br. 38 Pž-7893/2016-2 od 8. prosinca 2016. ukazuje ovome sudu je u ponovljenom postupku prilikom donošenja nove odluke kojom je odbacio kao nedopušten prijedlog predlagateljice za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, u potpunosti zanemario sadržaj njegovog prvotnog ukidnog rješenja posl. br. Pž-8901/15 od 11. siječnja 2016. U situaciji kada je ovaj sud na temelju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka od 14. srpnja 2015. već donio rješenje o pokretanju prethodnog postupka radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka na dužnikom i ocijenio prijedlog dopuštenim, da je u nastavku postupka bio dužan utvrditi postoji li kod dužnika stečajni razlog ili takav razlog ne postoji vodeći računa o pravilnom označavanju dužnika. S obzirom na to da je tijekom postupka, a posebno na ročištu od 24. rujna 2015. koje je održano radi utvrđenja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka postalo jasno da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka predložen nad trgovcem pojedincem Mirkom Rapićem (koji kao trgovac pojedinac posluje pod nazivom R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić), da je ovaj sud ako je i dalje sumnjao u to tko je Mirko Rapić, morao pozvati predlagateljicu na ispravak i dopunu prijedloga i tek nakon toga eventualno odbaciti prijedlog ako bi za to bilo razloga. Međutim, u konkretnom slučaju da nije ni bilo uvjeta za navedeno jer bez obzira na način na koji je u prijedlogu označen dužnik, da je razvidno da se radi o Mirku Rapiću trgovcu pojedincu, a što proizlazi iz njegovog iskaza na ročištu 24. rujna 2015. kao i iz izvoda iz sudske registra kojeg je sud pribavio po službenoj dužnosti. S obzirom da je Stečajnim zakonom jasno propisano da se stečaj može provesti nad pravnom osobom te nad imovinom dužnika pojedinca (obrtnika ili trgova pojedinca) u konkretnom slučaju da je sud kao dužnika trebao ispravno označiti imovinu dužnika pojedinca Mirka Rapića trgovca pojedinca R.L.E. Također ističe da je ovaj sud pogrešno zaključio da predlagateljica nije ukazala na vjerojatnost postojanja svoje tražbine dok postojanje stečajnog razloga nije ni utvrđivao, a što je bio dužan utvrditi po službenoj dužnosti i u tom pravcu izvesti sve dokaze. Naglašava da nije jasno na temelju čega je ovaj sud zaključio da nema vjerojatnosti postojanja tražbine kada je predlagateljica dostavila dokaze o poreznom dugu kao i presudu Upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Us-7021/11-3 od 21. kolovoza 2014. kojim je riješeno pitanje osobnog identifikacijskog broja (Mirko Rapić je imao dva OIB-a što je dovelo do zabune, ali je jedan naknadno poništen od strane nadležnog tijela budući da trgovac pojedinac kao fizička osoba koja samostalno obavlja gospodarsku djelatnost u skladu s propisima o obrtu ne može imati osobni identifikacijski broj koji je već dodijeljen Mirku Rapiću kao fizičkoj osobi i vlasniku obrta R.L.E za popravak i preinaku metalnih brodova, OIB 74856995382, a koji je svojstvo trgovca pojedinca stekao upisom u sudski registar 13. rujna 2006.). Zaključno upućuje ovaj sud da u ponovljenom vodi računa o tome da se stečajni postupak može otvoriti samo nad imovinom dužnika pojedinca, da po službenoj dužni utvrdi sve činjenice koje su od važnosti za stečajni postupak i radi toga izvede sve potrebne dokaze te eventualno uz pomoć privremenog stečajnog upravitelja utvrdi postoje li razlozi za otvaranje stečajnog postupka nad imovinom dužnika pojedinca-trgovca Mirka Rapića i ponovno odluči o prijedlogu.

Postupajući u cijelosti u skladu s prednjim uputama drugostupanjskog suda, ovaj sud je u ponovljenom prethodnom postupku provedenom po drugom sucu rješavatelju zaključkom od 25. rujna 2017. (list spisa 558) ponovno zakazao ročište radi izjašnjenja o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom za 20. listopada 2017. na koje je pozvao dužnika pojedinca-trgovca pojedinca Mirka Rapića, predlagateljicu, Financijsku agenciju i druge pravne osobe koje obavljaju poslove platnog prometa za dužnika, sve radi davanja odgovarajućih podataka i obavijesti potrebnih za donošenje odluke o prijedlogu, dok je daljnjim zaključkom od 27. rujna 2017. (list spisa 559) naložio Financijskoj agenciji podnijeti u spis potvrdu o blokadi računa i novčanih sredstava trgovca pojedinca.

S obzirom da je trgovac pojedinac podneskom od 17. listopada 2017. ispričao svoj nedolazak na ročište zbog zdravstvenih razloga o čemu je podnio u spis odgovarajuću liječničku potvrdu (list spisa 565) te predložio odgodu istoga, to je ovaj sud udovoljio njegovom prijedlogu te u daljnjem tijeku postupka rješenjem od 15. siječnja 2018. imenovao istome privremenu stečajnu upraviteljicu u osobi Ivanke Bosotina iz Zadra. Potonjim rješenjem istoj je između ostalog naloženo u roku od 30 dana izvršiti uvid u cjelokupnu dokumentaciju iz spisa predmeta, a osobito onu koja je predmet prvostupanjskih i drugostupanjskih upravnih postupaka pred Ministarstvom financija Republike Hrvatske u predmetu utvrđivanja nastupa zastare predmetnog dugovanja s osnove doprinosa na ime obavljanja samostalne djelatnosti dužnika pojedinca te dostaviti sudu pisano i obrazloženo izvješće u kojem je potrebno utvrditi postojanje razloga za otvaranje stečajnog postupka nad imovinom trgovca pojedinca, postojanje imovine dužnika pojedinca unovčenjem koje bi se mogli podmiriti troškovi postupka i namiriti vjerovnici dužnika pojedinca te utvrditi jesu li nad dužnikom pojedincom u tijeku parnični, upravni i drugi postupci pred sudom i drugim nadležnim tijelima relevantni za predmetni postupak.

Podneskom od 19. veljače 2020. (list spisa 575) privremena stečajna upraviteljica je zbog složenosti i kompleksnosti predmeta zatražila od suda prolongaciju roka za dostavu izvješća u bitnom navodeći da je presudom Upravnog suda u Splitu posl. br. UsIpor-59/16 od 1. veljače 2018. poništeno rješenje predlagateljice-Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Trogir, Klasa: UP/I-415-02/15-01/702 od 27. studenog 2015. na kojem predlagateljica temelji najveći dio svoje tražbine te da s obzirom na postojanje spora o visini predmetne tražbine za koju dužnik pojedinac tvrdi da je u zastari, nadležno porezno tijelo u ponovljenom postupku treba utvrditi točnu visinu eventualne obveze dužnika pojedinca prema državnom proračunu nakon čega će moći dostaviti sudu potpuno izvješće o svim okolnostima koje je potrebo utvrditi.

Podneskom od 16. ožujka 2020. privremena stečajna upraviteljica ponovno je zatražila produljenje roka za dostavu izvješća iz razloga jer od predlagateljice nije dobila sve zatražene podatke te iz razloga jer nadležno porezno tijelo još uvijek nije okončalo postupak koji ponovno treba provesti sukladno navedenoj odluci Upravnog suda koja je uredno dostavljena strankama. Ističe da je od službene osobe Porezne uprave, Područnog ureda Split obaviještena da još uvijek nisu provedeni svi otpisi zastarjelih potraživanja predlagateljice prema dužniku pojedincu, a koje su sukladno odredbama Općeg poreznog zakona nadležna porezna tijela bila dužna izvršiti po službenoj dužnosti.

Nakon donošenja zaključaka ovoga suda od 21. veljače 2018. i 20. ožujka 2018. kojima se prihvaća prijedlog privremene stečajne upraviteljice za produljenje roka, ista je 20. travnja 2018. podnijela u spis pisano, obrazloženo i dokumentirano izvješće (list spisa 630-1096) kao i opsežne dopune istoga od 2. i 3. prosinca 2019. s popratnim ispravama (list spisa 1223-1311) u kojima se detaljno očitovala o svim pojedinačnim okolnostima i činjenicama bitnim za donošenje odluke u predmetnom postupku i u kojima je jasno naznačila na temelju koje dokumentacije je izradila ista. Također, ista se podnescima od 19. lipnja 2018. (list spisa 1106-1107), 21. siječnja 2020. (list spisa 1454) i 15. listopada 2020. detaljno očitovala u

odnosu na sve navode predlagateljice iznesene tijekom postupka ostajući u cijelosti kod svojih obrazloženih utvrđenja sadržanih u predmetnim izvješćima te stajališta da u konkretnom slučaju nisu ispunjene zakonske pretpostavke za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca.

Postupajući po službenoj dužnosti u skladu s odredbom čl. 7. st. 3. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj: 44/96, 22/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 45/13, dalje: SZ/96), ovaj sud je zaključkom od 21. studenog 2019. naložio Financijskoj agenciji podnijeti u spis predmeta izvod iz očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje za dužnika pojedinca, a kojem zahtjevu je udovoljeno 25. studenog 2019. (list spisa 1208-1228/).

Daljnijim zaključkom od 24. lipnja 2020. naloženo je predlagateljici u roku od 8 dana urediti tj. ispraviti svoj prijedlog od 14. srpnja 2015. na način da kao dužnika ispravno označi osobu nad kojom se može provesti stečajni postupak budući je ovaj sud utvrdio da je onaj naznačen u prijedlogu brisan iz sudskog registra na temelju rješenja ovoga suda poslovni broj Tt-20/52-11 od 23. lipnja 2020., sve u skladu s odredbama čl. 3. i čl. 6. SZ-a u vezi s odredbama čl. 82. i 83. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP), a kako bi se prethodni postupak mogao nastaviti u odnosu na osobu koja može biti stranka u postupku.

Također, ovaj sud je po službenoj dužnosti za potrebe ovoga postupka pribavio i preslikao cjelokupni spis predmeta Stalne službe istoga u Šibeniku iz postupka vođenog nad imovinom istovjetnog dužnika pojedinca pod posl. br. St-617/2013 (list spisa 1457-1532) u kojem je rješenjem ovoga suda od 11. travnja 2014., a povodom prijedloga Financijske agencije, obustavljen prethodni postupak nad istim i koje je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-4877/14-3 od 9. srpnja 2014. kojim su odbačene kao nepravodobne žalbe predlagateljice i pročelnika nadležnog poreznog tijela izjavljene protiv istoga.

Podneskom od 2. srpnja 2020. predlagateljica je uredila svoj prijedlog na način da je kao dužnika označila imovinu dužnika pojedinca Mirka Rapića, OIB: 74856995382, Plano, Put Sv. Marte 18, OIB: 74856995382, vlasnika obrta "R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2" a kojoj preinaci se dužnik usprotivio.

U daljnjem tijeku postupka predlagateljica i dužnik pojedinac podnijeli su u spis brojne podneske u kojima su se iscrpno očitovali kako na međusobno iznesene navode i prigovore, tako i na utvrđenja privremene stečajne upraviteljice iz navedenih izvješća, a takva mogućnost dana im je i na ročištu radi rasprave o uvjetima za otvaranje stečajnog postupka nad imovinom dužnika pojedinca održanom 9. listopada 2020.

Tako predlagateljica u svojim pismenim i usmenim očitovanjima ustraje kod svog prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, sada nad imovinom dužnika pojedinca Mirka Rapića, vlasnika obrta R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Drniš, Krš 2 koji obrt je u mirovanju od 13. rujna 2006. osporavajući navode i utvrđenja privremene stečajne upraviteljice iz navedenih izvješća, kao i navode samog dužnika da bi u odnosu na predmetnu tražbinu nastupila relativna i apsolutna zastara prava na utvrđenje i na naplatu iste. Na ročištu od 9. listopada 2020. ističe da se od dana podnošenja prijedloga pa do ročišta nisu bitno promijenile okolnosti i činjenice na kojima temelji svoj prijedlog. Ovo iz razloga jer je dugovanje dužnika prema istoj na dan podnošenja prijedloga iznosilo 45.351.433,18 kuna, da bi na dan navedenog ročišta iznosilo 46.563.889,83 kuna što je razvidno iz stanja računa poreznog obveznika. Što se tiče statusa dužnika pojedinca kao obrtnika, ističe da se prema stajalištu Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja s danom pravomoćnosti sudskog rješenja o brisanju statusa trgovca pojedinca, ovaj gospodarski subjekt aktivira u obrtnom registru te nastavlja obavljati svoju djelatnost kao fizička osoba- obrtnik. Nadalje iznosi svoja shvaćanja i tumačenja različitih zakonskih propisa i podzakonskih akata kojima se regulira

pitanje tijeka, prekida i zastoja zastare predmetne tražbine kao i odluka Upravnog suda Republike Hrvatske i onih donesenih u upravnim postupcima pred prvostupanjskim i drugostupanjskim tijelima u odnosu na prava i obveze stranaka iz njihovog poreznopravnog odnosa. Naglašava da je dug poreznog obveznika utvrđen na temelju obrazaca koje je potonji sam dostavio nadležnoj poreznoj upravi, a ne temeljem rješenja predlagateljice te da je pokretanjem predmetnog postupka došlo do zastoja zastare naplate predmetnog dugovanja. Smatrajući da je tijekom postupka dokazala vjerojatnim postojanje svoje tražbine kao i postojanje stečajnog razloga nesposobnosti dužnika za plaćanje dospjelih obveza kojeg dokazuje priloženom potvrdom Financijske agencije od 9. listopada 2020. iz koje proizlazi da je račun dužnika u blokada na iznos od 42.635.841,97 kuna u trajanju od 3723 dana, to predlaže sudu donošenje odluke o otvaranju stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca.

S druge pak strane, dužnik pojedinac Mirko Rapić u cijelosti ustraje kod svojih navoda iz podneska predanog na ročištu od 24. rujna 2015. kao i onih iznesenih kasnije tijekom postupka naglašavajući da tražbina predlagateljice nije niti vjerojatna, a kamoli izvjesna budući je još davno nastupila zastara prava na utvrđenje i na naplatu iste. Smatra da su jedini točni navodi predlagateljice u postupku oni da se dana podnošenja prijedloga pa do dana održavanja posljednjeg ročišta u ovom postupku zaista nije ništa promijenilo budući nadležno porezno tijelo još uvijek nije donijelo odluku povodom njegovog zahtjeva od 1. lipnja 2015. za utvrđenjem nastupa zastare utvrđenja i naplate poreznog duga iako je od njegovog podnošenja proteklo više od pet godina. Predlagateljica da je uz svoj prijedlog priložila isključivo knjigovodstvene izvode nadležnog poreznog tijela koje ne predstavljaju ovršne isprave u smislu odredbi Općeg poreznog zakona, već vjerodostojne isprave iz kojih ne proizlazi osnovanost njene tražbine. Ne osporava činjenicu da kao trgovac pojedinac odgovara za svoje dugove iz obrta ali ističe da je rješenjem nadležne Službe za gospodarstvo, Ispostave Drniš njegov obrt stavljen u mirovanje s danom 3. studenog 2006. nakon čega mu je nadležno porezno tijelo izdalo potvrdu od 14. studenog 2006. da navedeni obrt nemam nikakvih zaostalih dugovanja prema predlagateljici. Štoviše, ovaj dužnik pojedinac da ima preplaćene porezne obveze prema predlagateljici u iznosu od 456.853,18 kuna zbog čega nema uvjeta za otvaranje stečajnoga postupka nad istim. S obzirom na činjenicu da obrtnik može odgovarati samo za nastale dugove te da do dana 13. rujna 2006. kada je izvršen njegov upis u sudski registar kao trgovca pojedinca nije bilo evidentiranih dugovanja iz obrta, to da u konkretnom slučaju ne može odgovarati za nepostojeće dugovanje. Naglašava da su od strane predlagateljice naknadno bile utvrđene obveze s osnove poreza i drugih javnih davanja ali da za iste ne postoje ovršne isprave iz kojih bi u bilo kojem stupnju vjerojatnosti proizlazilo postojanje tražbine predlagateljice. Ovo iz razloga jer su u odnosu na navedene obveze još u uvijek u tijeku brojni prvostupanjski i drugostupanjski postupci pred upravnim sudovima i drugim nadležnim tijelima u kojima su prihvaćene brojne žalbe i prigovori dužnika o kojima porezna tijela nisu donijela konačnu odluku. Unatoč navedenom, predlagateljica da je bez valjane pravne osnove odnosno upravnog akta zaduživala njegov obrt koji za to vrijeme uopće nije poslovao pa nisu niti mogle nastati obveze s te osnove. Smatrajući spornima i osnovu i visinu predmetne tražbine, da je za potrebe ovoga postupka sam zatražio financijsko vještačenje prvotno po stalnom sudskom vještaku financijske struke Milanu Kanjeru iz Zagreba od 10. travnja 2015. i 23. rujna 2015. a potom i po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo Ljubomiru Jeliću iz Rijeke iz ožujka 2018. koje je priložio u spis, a iz kojih da u bitnome proizlazi da je visina predmetne tražbine (za slučaj kada bi postojala) znatno manja od one koja se potražuje u ovome postupku te da je nastupila zastara svih obveza dužnika s osnove poreza i drugih javnih davanja. Predlagateljica da tijekom postupka nije nikada pojasnila, a kamoli dokazala svaku pojedinu stavku, osnovu i visinu svoga potraživanja niti je odlučila o njegovom zahtjevu za utvrđenje zastare predmetne tražbine

unatoč tome što je isti podnesen još prije pokretanja ovoga postupka slijedom čega ovaj dužnik ne može trpjeti štetne posljedice zbog šutnje administracije. U cijelosti osporava navode predlagateljice s ročišta od 9. listopada 2020. da bi prvostupanjsko i drugostupanjsko porezno tijelo donijelo konačnu odluku o utvrđivanju nastupa zastare prava na utvrđenje i naplatu poreznog duga budući se odluka Upravnog suda posl. br. 8 USIPOR-246/19 od 23.6.2020. koju je priložila u tom pravcu uopće ne odnosi na tražbinu koja je predmet ovog postupka već na tražbinu koja je nastala nakon podnošenja predmetnog prijedloga, dok je rješavanje prednjeg pitanja zastare ključnog za ovaj postupak još uvijek u tijeku pred drugostupanjskim tijelom.

Naime, Mirko Rapić je mišljenja da je njegova agonija kao poduzetnika započela podnošenjem tužbe Trgovačkom sudu u Splitu protiv tuženice, ovdje predlagateljice Republike Hrvatske radi naknade štete u kojem postupku je prvostupanjski sud nepravomoćnom presudom posl. br. P-483/09 od 10. siječnja 2014. naložio istoj isplatiti mu iznos od 16.700.000,00 kn sa zateznim kamatama. Navedenom da je prethodilo izigravanje od strane državnih institucija jer da se u odnosu na njega nije poštovao dogovor sadržan u promemoriji iz listopada 2007. temeljem kojega je prenio u vlasništvo Republici Hrvatskoj dionice "Viktora Lenca" vrijedne 10.500.000,00 kuna te na ovaj način omogućio realizaciju stečajnog plana i izlazak brodogradilišta "Viktor Lenac" iz stečaja. Sukladno promemoriji, da je preuzeo i dio radnika "Viktora Lenca" dok s druge strane predlagateljica nije ispunila obveze koje je s ove osnove preuzela prema istome. Zbog navedenog, da je protiv predlagateljice pokrenuo niz parnica radi naknade štete smatrajući da isključivo njenom krivnjom ne posluje još od 2011., a do blokade računa je zapošljavao čak 540 radnika i poslovao s dobiti. Iako ako su sva rješenja kojima je od strane predlagateljice određena pljenidba njegovih novčanih sredstava ukinuta presudama Upravnog suda u Splitu i postupci vraćeni na ponovno postupanje, da nadležne porezne uprave odbijaju postupiti po navedenim presudama zbog čega da je podnio više kaznenih prijava protiv službenika porezne uprave o čemu je proveden i nadzor unutarnje kontrole od strane Ministarstva financija, Sektora za poslovne procese, unutarnju reviziju i unutarnji nadzor i sačinjen zapisnik o utvrđenim nepravilnostima koji je dostavljen i privremenoj stečajnoj upraviteljici. Naglašava da želi nastaviti s obavljanjem svoje djelatnosti te da ne postoje uvjeti za otvaranje stečajnog postupka iz razloga jer je njegov račun blokiran temeljem osnova koje su na njegov zahtjev poništene raznim rješenjima donesenima u navedenim upravnim postupcima te iz razloga jer je u međuvremenu došlo i do zastare naplate i utvrđenja porezne obveze, a na što su upravna tijela sukladno odredbama čl. 108. i 109. Općeg poreznog zakona dužna paziti po službenoj dužnosti.

Privremena stečajna upraviteljica je na ročištu od 9. listopada 2020. u bitnom navela da joj unatoč višestrukom pozivima, predlagateljica ni do dana ročišta nije dostavila tražene ažurirane izvode iz svojih poslovnih knjiga iz kojih bi bilo moguće utvrditi je li izvršila otpis zastarjelih potraživanja prema dužniku pojedincu temeljem pravomoćnih upravnih odluka te po službenoj dužnosti, sve sukladno važećim odredbama Općeg poreznog zakona zbog čega je njena prema dužniku pojedincu i dalje sporna. Tako da izvod iz stanja poreznog obveznika na dan 9. listopada 2020. priloženog na ročištu od strane predlagateljice na kojem je evidentiran dug prema dužniku pojedincu jednako kao i prethodno dostavljeni izvodi ponovno ne sadrži detaljne i odgovarajuće podatke za svaki pojedini porezni račun kako bi se sa sigurnošću moglo utvrditi dospijeće svake pojedine tražbine predlagateljice kao i ukupan iznos iste. Zbog svega navedenog, privremena stečajna upraviteljica je u cijelosti ostala kod svojih izvješća i ranije iznesenih navoda dodajući da i nakon usmene diskusije s ročišta kao i brojnih stranačkih očitovanja tijekom postupka i dalje smatra da predlagateljica nije dokazala postojanje svoje tražbine kao ni osnovu i točnu visinu iste zbog čega u konkretnom slučaju ne postoje uvjeti za otvaranje stečajnoga postupka nad dužnikom pojedincem.

Tako iz svih naprijed navedenih opsežnih, detaljno obrazloženih i dokumentiranih izvješća i podnesaka privremene stečajne upraviteljice u bitnom proizlazi;

- da iz isprava priloženih uz prijedlog ne proizlazi postojanje tražbine predlagateljice jer ista ni do dana ročišta održanog 9. listopada 2020. nije donijela odluku o zastari prava na utvrđenje porezne obveze kao i zastari prava na naplatu predmetnog poreznog duga kako povodom zahtjeva dužnika pojedinca Mirka Rapića kojeg joj je u svojstvu poreznog obveznika uputio još prije podnošenja prijedloga u ovom postupku, tako ni po službenoj dužnosti te da se o ovim pitanjima još uvijek vode brojni upravni sporovi,

- da predlagateljica u svojim poslovnim knjigama nije provela promjene sukladno ukidnim odlukama Upravnog suda u Splitu niti otpisala dužniku pojedincu potraživanja u odnosu na koja je nastupila zastara zbog čega porezne kartice nisu "očišćene" od svega što je sporno između predlagateljice i dužnika kao poreznog obveznika,

- da iz očevidnika Financijske agencije o redoslijedu plaćanja za dužnika pojedinca od 25. studenog 2019. kojeg je ovaj sud pribavio po službenoj dužnosti jasno proizlazi da u istom više nije evidentirana blokada po rješenju Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Trogir, UP/I-415-02/2009-1/181, Urbroj: 513-07-17-10/09-01 od 1. listopada 2009. godine (koja je ranije proizlazila iz potvrde FINA-e od 16. prosinca 2015.), a koje rješenje je bilo osnova za podnošenje prijedloga predlagateljice od 14. srpnja 2015. u ovom postupku budući je provedba ovrha po istome na novčanim sredstvima dužnika obustavljena temeljem odredbe čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" broj: 38/18) čime je ova osnova otpala,

- da je tijekom ovoga postupka naknadno otpala i osnova temeljem koje je predlagateljica upisala svoje razlučno pravo od 18. studenog 2016. budući je rješenje MF, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Trogir, Klasa: UP/I-415-02/15-01/702, Urbroj: 513-07-29-10/15 od 27. studenog 2015. poništeno presudom Upravnog suda u Splitu od 1. veljače 2018.,

- da su u navedenom očevidniku FINA-e sadržane obveze koje nemaju nikakve veze s poslovanjem dužnika pojedinca bilo kao trgovca pojedinca bilo kao obrtnika budući je riječ isključivo o obvezama Mirka Rapića kao fizičke osobe nastalima nakon podnošenja prijedloga predlagateljice u ovom postupku, točnije u studenom 2016. u odnosu na koje samo potonji osobno može predložiti otvaranje stečaja nad svojom imovinom,

- da iz navedenog očevidnika FINA-e koji se odnosi na Mirka Rapića proizlazi da isti ima nepodmirenih obveza prema određenim trećim osobama ali da iz istoga nije razvidno iz kojih poslovnih odnosa su uslijedile blokade za iste po njegovom računu budući Mirko Rapić kao trgovac pojedinac još od 2011. ne obavlja nikakvu djelatnost pa se primjerice blokada računa od strane Vodovoda i kanalizacije nastala nakon podnošenja predmetnog prijedloga nipošto može odnositi na njegove obveze koje ne proizlaze iz njegove poslovne djelatnosti za koje samo on osobno može podnijeti prijedlog za stečaj,

- da je rješenje Ministarstva financija, Financijske policije kojim je i započela blokada računa dužnika i koje je uzrokovalo potpunu nemogućnost njegovog poslovanja naknadno poništeno upravnosudskim odlukama zbog čega je ovaj dužnik pokrenuo brojne parnice protiv predlagateljice radi naknade štete u sveukupno utuženom iznosu od 280.000.000,00 kuna za koju smatra da mu je nastala nezakonitim radom Porezne uprave,

- da je u konkretnoj situaciji sporno da li je blokada računa dužnika posljedica stvarnog dugovanja ili je ista posljedica nerješavanja spornih i vrlo složenih odnosa između predlagateljice i dužnika te "šutnje uprave" u odnosu na zahtjeve dužnika za utvrđenje zastare prava na utvrđenje obveza i zastare prava na naplatu poreznih obveza, a radi čega se vodi niz upravnih sporova detaljno navedenih u izvješćima,

- da je iz spisu priloženih brojnih poreznih rješenja i odluka Upravnog suda donesenih povodom žalbi stranaka izjavljenih protiv istih razvidno da se većina ovih postupaka vodi

zbog spora o tome da li su u poreznim evidencijama predlagateljice pravilno evidentirane porezne obveze i porezni obveznik, da li je porezno tijelo postupilo po pravomoćnim odlukama Upravnog suda u Splitu i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, da li je nastupila zastara prava na utvrđenje i prava na naplatu poreznog duga ovoga dužnika pojedinca te da li je vjerovnica Republika Hrvatska, MF, Porezna uprava, Područni ured Dalmacija, sada Područni ured Split podnošenjem prijedloga za otvaranje stečaja prekinula tijekom zastare utvrđenja i naplate poreznog duga,

- da bi se u ponovljenom upravnom postupku po treći puta trebalo odlučivati o zahtjevu ovog poreznog dužnika od 1. lipnja 2015. zbog čega su ova sporna pitanja ključna i za ovaj postupak i dalje otvorena, tim više što nadležno porezno tijelo još uvijek nije donijelo meritorno rješenje o zastari u ponovljenom postupku sukladno presudi Upravnog suda u Splitu UsIpor 12/19 od 25. rujna 2019.,

- da su potonjom presudom koja je postala pravomoćna 21. 10. 2019. poništena rješenja MF, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II -410-23/16-01/101, Urbroj: 513-044/16-2 od 7. srpnja 2016. i MF, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Klasa: UP/I-416-02/2015-01/339, Urbroj: 513-07-29-01/15-50 od 7. prosinca 2015. čime je predmet vraćen na ponovno odlučivanje zbog čega porezno tijelo treba ponovo odlučivati o zahtjevu dužnika za utvrđivanje relativne i apsolutne zastare od 1. lipnja 2015. podnesenom prije pokretanja predmetnog postupka,

- da su prve blokade računa dužnika prema najnovijem očevidniku FINA-e datirane s danom 24. studenog 2016. na ime naknada u predmetima P-202/16,199/16 i 201/16 u iznosima od 175,00 kuna te na ime novčanih kazni u korist državnog proračuna Republike Hrvatske kao tražbina nižeg isplatnog reda te da kao takve nisu relevantne za predmetni postupak budući su nastale nakon podnošenja predmetnog prijedloga,

- da je Ministarstvo financija, Porezna uprava radi naplate poreza i doprinosa nakon što je obustavljena provedba ovrhe po navedenom rješenju Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostava Trogir UP/I-415-02/2009-1/181, ponovno blokirala račun dužnika rješenjem KLASA: UP/I415-02/2015-001/7463 koji je zaprimljen kod FINA-e 24. travnja 2019. za izravnu naplatu iznosa od 18.493.645,89 kuna,

- da je Porezna uprava, Ispostava Trogir donosila nekoliko rješenja koja se odnose na isti dug ovoga dužnika ali s različitim iznosima što upućuje na zaključak da je nadležno porezno tijelo prije pokretanja ovoga postupka bilo dužno stvarno raščistiti porezne evidencije jer su razlike u obvezama izuzetno visoke,

- da je dug za koji je Porezna uprava teretila dužnika na dan podnošenja prijedloga iznosio s kamatama sveukupno 45.351.433,18 kuna, sve prema specifikaciji kamata po godinama i stanju računa poreznog obveznika na dan 23. lipnja 2015. da bi po rješenju iste KLASA: UP/I415-02/2015-001/7463 od 4. lipnja 2018. dug ovoga dužnika s kamatama prema očevidniku FINA-a od 24. travnja 2019. iznosio 18.493.645,89 kn što upućuje na neosnovanost navoda predlagateljice da nema promjena u stanju predmetnog dugovanja te da nije došlo do djelomičnog otpisa duga s osnove nastupa zastare,

- da su usporedbom knjigovodstvenih kartica dostavljenih od strane porezne uprave sa stanjem na dan 30. rujna 2019. uočene brojne nelogičnosti i nepodudaranja budući se na ovaj dan porezni obveznik Mirko Rapić, OIB: 74856995382 tereti za dugovanje za PDV za ukupni iznos od 2.270.137,99 kn, a iz rješenja o ovrsi koje se odnosi na ovršenika R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić t.p. OIB: 74856995382 proizlazi da je na dan 27. travnja 2016. dugovanje s temelja neplaćenog PDV-a iznosilo 10.298,58 kn (glavnica 7.100,37 kuna i kamate 3.198,21 kuna), a kako je slična situacija i sa ostalim pojedinim obvezama, da je predlagateljica tijekom 2016. iz nekog razloga otpisala dio obveza dužnika,

- da je iz knjigovodstvenih kartica vidljivo da je riječ o obvezama dužnika koje su uglavnom nastale u razdoblju od 2006. do 2011. i u odnosu na koje je u pretežitom dijelu

nastupila zastara, a kako to proizlazi i iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo Ljubomira Jelića dipl. oec. priloženog od strane dužnika zbog čega se ovo sporno pitanje trebalo riješiti od strane nadležnog poreznog tijela po službenoj dužnosti još prije podnošenja prijedloga za pokretanje stečajnog postupka nad dužnikom, a sve sukladno odredbama Općeg poreznog zakona iz 2016. kao i prethodno važećeg,

- da je iz dokumentacije priložene uz prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, a posebno iz uvida u stanja pojedinih računa, vidljivo da se radi o obvezama za poreze i doprinose iz razdoblja od 2005. do 2011. i koje su evidentirane temeljem prijave koje je podnosio sam porezni obveznik, a prema odredbama OPZ/08 (kao što su ID obrazac za plaće, PDV obrazac, porezne prijave za porez na dobit itd.) za koje se pretpostavlja da su u zastari,

- da iz cjelokupne dokumentacije iz spisa predmeta a osobito iz poreznih kartica na kojima predlagateljica temelji svoj prijedlog jasno proizlazi da su pojedine obveze dužnika nastale u razdoblju od 2006. pa nadalje, a kako je prijedlog podnesen još 2015., da su istim obuhvaćene i one obveze koje su na dan podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka bile starije od 6 godina koliko je prema važećem Općem poreznom zakonu iznosio apsolutni zastarni rok za iste,

- da svaka strana u ovome postupku na svoj način tumači presudu Upravnog suda u Splitu pod posl. UsIpor-12/19 od 25. rujna 2019. ali da je neupitno da temeljem iste nadležna Porezna uprava mora donijeti novo rješenje u postupku povodom zahtjeva dužnika za utvrđenje zastare od 1. lipnja 2015. podnesenog još prije podnošenja predmetnog prijedloga u ovome postupku, a kako rješenje u ponovljenom postupku još uvijek nije doneseno, da je za očekivati da ukoliko porezna uprava donese identično rješenje uz korekcije naziva poreznog obveznika, da će zasigurno uslijediti i postupak po žalbi, a moguće kasnije i po tužbi, u kojem slučaju će Upravni sud još jednom odlučivati o istom zahtjevu poreznog obveznika za otpis zastare iz 2015.,

- da nije sporno da je za donošenje odluke o pravnom pitanju zastare predmetnog dugovanja nadležan Područni ured nadležne Porezne uprave kako to pravilno ističe predlagateljica, međutim, zbog činjenice da nadležno porezno tijelo uopće ne rješava ovo pitanje o kojem se vodi većina upravnih sporova, da se ne može sa sigurnošću utvrditi postojanje tražbine predlagateljice u ovom postupku,

- da imajući u vidu cjelokupnu situaciju, brojne sporove po pitanju zastare, dijametralno suprotna shvaćanja i tumačenja instituta zastare prava na utvrđenje i zastare prava na naplatu poreznih obveza te činjenicu da se presudama Upravnog suda u Splitu UsIpor -12/19 odlučivanje o zahtjevu poreznog dužnika za utvrđenje relativne i apsolutne zastare od 1. lipnja 2015. po treći put vraća prvostupanjskom tijelu na ponovno odlučivanje, da nema razloga zbog čega se u ovome postupku ne bi mogla koristiti utvrđenja iz navedenog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dostavljenog od strane dužnika koji je svoj nalaz dao objektivno i prema pravilima struke, a iz kojeg jasno proizlazi da je najveći dio obveza u odnosu na koje je podnesen predmetni prijedlog u zastari,

- da iz zahtjeva dužnika od 1. lipnja 2015. uz kojeg je priložen ispis - uvid u stanje računa poreznog obveznika R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova Mirko Rapić, T.P. s poništenim OIB-om 69485909168 i pridruženim OIB-om 74856995382 jasno proizlazi da je isti u pretplati svoje obveze prema predlagateljici u iznosu od 456.853,18 kuna,

- da je rješenjem RH, MF, Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija KLASA: UP/I-416-02/2015-01/339, Ur.br. 513-07-29-01/15-50 od 7. prosinca 2015. godine odbačen zahtjev dužnika na utvrđenje nastupa zastare naplate poreza i doprinosa na mirovinsko i zdravstveno osiguranje,

- da je rješenjem MF, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA. UP/II -410-23/16-01/101, Urbroj: 513-044/16-2 od 7. srpnja 2016. odbijena žalba dužnika te da je postupajući po upravnoj tužbi dužnika Upravni sud u Splitu presudom UsIpor

– 60/16 od 15. svibnja 2017. poništio navedena rješenja i vratio predmet na ponovno postupanje,

- da je u korespondenciji s ovlaštenim službenicima u Poreznoj upravi, Područnom uredu Split, a radi izrade izvještaja, zatražila ažuriranje evidencija poreznih obveza sukladno naprijed navedenim pravomoćnim odlukama upravnog suda, međutim, da joj je odgovoreno kako predlagateljica neće otpisivati obveze u odnosu na koje je nastupila zastara sve do okončanja upravnog spora kojeg je pokrenula po ŽDO-u u Splitu podnošenjem tužbe od 23. travnja 2019. protiv rješenja Samostalnog sektora za drugostupanjski postupka KLASA: UP/II 410-23/17-01/847, Ur.br. 513-04/18-2 od 3. siječnja 2018., u kojem je predložila donošenje privremene mjere radi odgode izvršenja rješenja prethodno spomenutog rješenja (Presuda Upravnog suda u Split UsIpor-18/18),

- da je prihvaćen tužbeni zahtjev predlagateljice u odnosu na poništenje rješenja Samostalnog sektora za drugostupanjski postupka KLASA: UP/II 410-23/17-01/847, a da je odbijen prijedlog iste radi izdavanja privremene mjere te da je još uvijek u tijeku je postupak po žalbi zainteresirane osobe Mirka Rapića pred Visokim upravnim sudom RH,

- da nije moguće utvrditi stvarnu visinu obveza dužnika, niti visinu njegovih potraživanja budući su i obveze i potraživanja za sada sporna,

- da nije moguće procijeniti ni troškove stečajnoga postupka jer bi se najveći dio istih odnosio na troškove vođenja započetih sudskih postupaka koji će se trebati preuzeti i u eventualnom stečajnom postupku, a u kojim postupcima su vrijednosti predmeta spora iskazane su u desecima milijuna kuna, s tim da je u pojedinim postupcima za svaku pojedinu radnju iskazan popis troška od po cca 100.000,00 kuna,

- da nisu ispunjene pretpostavke za donošenje odluke o otvaranju i istovremenom zaključenju stečajnoga postupka nad dužnikom jer je isti vlasnik dionica Viktor Lenca te da konačnom ishodu prevelikog broj parničnih postupaka i upravnih sporova ovisi kako sadržaj imovine koja bi činila stečajnu masu, tako i stvarna visina obveza dužnika,

- da iako iz naprijed navedenih potvrda FINA-e proizlazi postojanje stečajnog razloga nesposobnosti dužnika za plaćanje svojih dospjelih obveza u smislu odredbe čl. 4. st. 3. SZ/96, da je zbog svega navedenog upitna vjerodostojnost i istinitost podataka sadržanih u istima kao i da li iznos blokade premašuje vrijednost imovine dužnika,

- da bi se otvaranjem stečajnog postupka u situaciji kada se vodi veliki broj postupka u kojima je označena vrijednost predmeta spora u izuzetno visokim iznosima, te u uvjetima kada je već sada sporno da li i koliko je potraživanja predlagateljice u zastari, inicirao i niz drugih postupaka jer bi došlo do međusobnih osporavanja tražbina od strane vjerovnika ili od strane stečajnog upravitelja, što bi sve u konačnici rezultiralo izuzetno visokim troškovima stečajnog postupka te

- da se iz cjelokupno raspoložive dokumentacije i analize svih pribavljenih podataka a posebice činjenice da nadležno porezno tijelo još uvijek nije postupilo po presudi Upravnog suda u Splitu UsIpor 12/19 kojom je naloženo predlagateljici izvršiti promjena u svojim poslovnim knjigama sukladno ukidnim odlukama i otpisati potraživanja prema dužniku u odnosu na koja je nastupila zastara, zaključuje da predlagateljica nije dokazala postojanje svoje tražbine na dan podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom predlažući sudu donošenje odluke kojom se isti odbija kao neosnovan.

Prije upuštanja u ocjenu svih naprijed navedenih navoda iznesenih od strane predlagateljice, dužnika pojedinca i privremene stečajne upraviteljice te brojnih dokaza priloženih od strane istih kao i onih koje je ovaj sud pribavio po službenoj dužnosti, za napomenuti je da se u predmetnom postupku imaju primijeniti odredbe SZ/96 budući je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad imovinom dužnika pojedinca podnesen još 14. srpnja 2015., dakle prije 1. rujna 2015. kada je stupio na snagu novi Stečajni zakon ("Narodne novine" 71/15 i 104/17, dalje: SZ/15) koji je odredbom čl. 441. propisao da će se

stečajni postupci pokrenuti prije njegovog stupanja na snagu dovršiti prema odredbama Stečajnog zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja. S obzirom da je tek novim SZ/15 uvedena odredba čl. 109. st. 7. kojom je izričito propisano da je prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca ovlašten podnijeti samo dužnik pojedinac, a ne i vjerovnik, to se u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe čl. 3. st. 1., čl. 7. st. 1. i čl. 39. st. 1. i 2. SZ/96 kojima ova mogućnost nije ograničena samo na dužnike pojedince već je dana i njegovim vjerovnicima.

Tako je navedenim odredbama propisano da se stečaj može provesti nad pravnom osobom te nad imovinom dužnika pojedinca-trgovca pojedinca i obrtnika, da se stečajni postupak pokreće samo prijedlogom ovlaštene osobe i to prijedlogom vjerovnika ili dužnika te da je vjerovnik ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i kojega od stečajnih razloga. Daljnjim odredbama st. 3. do 6. čl. 39. SZ/95 regulirani su slučajevi kada se prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom podnosi od samog dužnika kao pravne ili fizičke osobe (a ne od strane vjerovnika) na način da su istima točno definirane osobe koje u ime dužnika mogu podnijeti ovakav prijedlog pa je tako st. 5. ovoga članka jasno određeno da dužnik pojedinac osobno podnosi prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad svojom imovinom. Međutim, iz potonje odredbe nipošto ne proizlazi da vjerovnik (u konkretnom slučaju predlagateljica Republika Hrvatska) ne bi mogao podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad imovinom dužnika pojedinca, već samo dužnik pojedinac kako to pogrešno tumači Mirko Rapić tijekom ovoga postupka zbog čega se prigovor promašene aktivne legitimacije izjavljen od istoga ukazuje kao neosnovan. Također, nisu od utjecaja na vođenje ovoga postupka okolnosti što je trgovac pojedinac tijekom istoga brisan iz sudskog registra te da je njegov obrt trenutno u mirovanju, a kako to jasno proizlazi iz izvadaka iz sudskog i obrtnog registra budući Mirko Rapić kao fizička osoba odgovara za sve svoje obveze nastale u obavljanju ovih djelatnosti.

Uzimajući u obzir stajališta drugostupanjskog suda iz naprijed navedenih ukidnih odluka da se nakon donošenja rješenja o pokretanju prethodnog postupka radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom više ne mogu ispitivati pretpostavke za dopuštenost prijedloga na okolnost postojanja vjerojatnosti tražbine predlagateljice i kojeg od stečajnog razloga te da se dokazivanje tražbine predlagateljice prema trgovcu pojedincu ipak može rješavati u ovom izvanparničnom postupku, to je ovaj sud u trećem ponovljenom prethodnom postupku utvrđivao postojanje predmetne tražbine predlagateljice kao i postojanje stečajnog razloga vodeći računa o pravilnom označavanju dužnika.

Prema ocjeni ovoga suda, za otvaranje prethodnog postupka dovoljno je da vjerovnik učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i kojeg od stečajnih razloga, no da bi se stečajni postupak doista i otvorio nije dostatna samo vjerojatnost postojanja takve tražbine već ista mora biti i nedvojbeno dokazana. Dakle, postoji jedna bitna kvantitativna razlika u stupnju dokazivanja postojanja tražbine vjerovnika i stečajnog razloga budući je vjerojatnost slabiji stupanj uvjerenja o postojanju određene činjenice od izvjesnosti njezinog postojanja. S obzirom da je predmetna tražbina na kojoj predlagateljica temelji svoj prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka osporena kako od strane dužnika pojedinca, tako i od strane privremene stečajne upraviteljice, to je predlagateljica u ovom postupku bila dužna dokazati upravo izvjesnost postojanja svog potraživanja prema dužniku pojedincu te iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji isto, sve u skladu s odgovarajućom primjenom odredbi čl. 7. i čl. 219. st. 1. ZPP-a.

Tako je predlagateljica na okolnost postojanja svoje tražbine prema dužniku pojedincu uz predmetni prijedlog priložila samo specifikacije kamata po godinama i stanje računa poreznog obveznika na dan 23. lipnja 2015., međutim, kako ove isprave predstavljaju vjerodostojne, a ne ovršne isprave u smislu odredbe čl. 23. važećeg Ovršnog zakona

("Narodne novine" broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20) to iz istih nije moguće utvrditi da li su pojedine osnove navedene u prijedlogu pravomoćne i ovršne.

Iako je privremena stečajna upraviteljica tijekom cijelog postupka jasno ukazivala predlagateljici kako na ovu okolnost, tako i na ostale okolnosti pobliže navedene u svojim izvješćima a osobito na činjenicu da iz očevidnika FINA-e o redoslijedu plaćanja za dužnika pojedinca od 25. studenog 2019. kojeg je ovaj sud pribavio po službenoj dužnosti jasno proizlazi da u istom više nije evidentirana blokada po rješenju Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija, Ispostave Trogir, UP/I-415-02/2009-1/181, Urbroj: 513-07-17-10/09-01 od 1. listopada 2009. (koja je ranije proizlazila iz potvrde FINA-e od 16. prosinca 2015.) koje je bilo osnova za podnošenje predmetnog prijedloga, učestalo je pozivajući na dostavu odgovarajuće dokumentacije iz koje bi bila vidljiva osnova i točna visina poreznog duga dužnika pojedinca, predlagateljica ni do dana ročišta od 9. listopada 2020. nije dostavila istu smatrajući da vjerojatnost njene tražbine proizlazi iz isprava dostavljenih uz prijedlog. Tako je umjesto dostave traženih ažuriranih izvoda iz svojih poslovnih knjiga na temelju kojih bi bilo vidljivo da li je izvršila otpis zastarjelih potraživanja prema dužniku pojedincu temeljem pravomoćnih upravnih odluka te po službenoj dužnosti, predlagateljica na navedenom ročištu podnijela u spis samo izvod iz stanja poreznog obveznika na dan 9.10.2020. na kojem je evidentiran dug ovog poreznog obveznika u nešto nižem iznosu od onoga na dan podnošenja prijedloga. Međutim, kako ova isprava kao ni prethodno dostavljene od strane predlagateljice ponovno ne sadrži detaljne i odgovarajuće podatke za svaki pojedini porezni račun, tako se ne može sa sigurnošću utvrditi dospijeće svake pojedine tražbine niti ukupan iznos iste prema dužniku pojedincu. Također, navode predlagateljice da bi prvostupanjsko i drugostupanjsko porezno tijelo donijelo konačnu odluku o utvrđivanju nastupa zastare prava na utvrđenje i naplatu predmetnog poreznog duga ovaj sud ocjenjuje kao neosnovane budući se nepravomoćna odluka Upravnog suda posl. br. 8 USIPOR-246/19 od 23.6.2020. koju je u tom pravcu priložila na navedenom ročištu uopće ne odnosi na tražbinu koja je predmet ovog postupka već na zahtjeve dužnika za utvrđenje nastupa zastare prava na utvrđenje i naplatu poreznog duga za razdoblje od 2016. do 2020. podnesene nakon podnošenja predmetnog prijedloga koji nisu relevantni za ovaj postupak, tim više što je rješavanje pitanja zastare predmetnog duga ključnog za ovaj postupak još uvijek u tijeku pred drugostupanjskim tijelom.

Kako dužnik tijekom cijelog postupka ističe prigovor zastare utvrđenja i naplate poreznog duga na koju porezno tijelo sukladno odredbama Općeg poreznog zakona pazi po službenoj dužnosti i o kojoj još uvijek nije donesena odluka povodom zahtjeva dužnika podnesenog još prije pokretanja ovoga postupka, tako je predlagateljica bila dužna dokazati točno dospijeće svake pojedine stavke predmetnog poreznog duga budući se njena tražbina prema dokumentaciji priloženoj uz prijedlog odnosi na veliki broj pojedinačnih obveza po poreznim računima od kojih je većina nastala prije 2011. što ukazuje na nastup zastare. Tako je uz podnesak predan na ročištu predlagateljica priložila i stanje računa ovog poreznog obveznika s pretplatom u iznosu od 457.053,18 kuna s bilješkom da je ista preknjižena na njegov jedni važeći OIB:74856995382 i to sistemski dana 3. veljače 2012. S obzirom da je dužnik uz svoj zahtjev za utvrđenje relativne i apsolutne zastare poreznog duga predanog nadležnoj Ispostavi porezne uprave od 1. lipnja 2015. priložio i ispis iz informacijskog sustava Porezne uprave na dan 9. veljače 2015. za poništeni OIB:69485909168 uz kojeg stoji napomena iskazane pretplate u iznosu od 456.853,18 kuna, to je nejasno kako je dužnik ishodio ovaj ispis za poništeni OIB s danom 9. veljače 2015., ako je kako to navodi predlagateljica navedena pretplata preknjižena na njegov trenutno važeći OIB sistemski dana 3. veljače 2012. Također, usporedbom knjigovodstvenih kartica dostavljenih od strane porezne uprave sa stanjem na dan 30. rujna 2019. uočene su daljnje brojne nelogičnosti i nepodudaranja budući se porezni obveznik Mirko Rapić, OIB: 74856995382 na ovaj dan

tereti za dugovanje za PDV za ukupni iznos od 2.270.137,99 kuna dok iz rješenja o ovrsi koje se odnosi na ovršenika R.L.E. za popravak i preinake metalnih brodova, Mirko Rapić t.p. OIB: 74856995382 proizlazi da je na dan 27. travnja 2016. njegovo dugovanje s temelja neplaćenog PDV-a iznosilo 10.298,58 kn (glavnica 7.100,37 kuna i kamate 3.198,21 kuna).

Kako je slična situacija i sa ostalim pojedinim obvezama ovog poreznog dužnika, tako je prema stajalištu ovoga suda predlagateljica još prije podnošenja prijedloga u ovome postupku bila dužna ažurirati svoje knjigovodstvene evidencije na način da iz istih otpiše potraživanja prema dužniku u odnosu na koje je nastupila zastara, a što je evidentno propustila učiniti budući još uvijek nije odlučila o zahtjevu dužnika za utvrđenje zastare predmetnog duga podnesenom još prije pokretanja ovog postupka, a o kojem je bila dužna donijeti odluku neovisno o njegovom zahtjevu i to po službenoj dužnosti. Ovo posebice iz razloga jer je iz navedenih knjigovodstvenih kartica razvidno da predlagateljica nije radila distinkciju između evidentiranja obveza dužnika pojedinca nastalih u vezi s obavljanjem njegove registrirane djelatnosti bilo kao trgovca pojedinca bilo kao obrtnika, od njegovih obveza kao fizičke osobe nastalih izvan obavljanja njegove registrirane djelatnosti.

Iako su stranke tijekom cijelog prethodnog postupka imale neograničenu mogućnost kako dostave sudu i privremenoj stečajnoj upraviteljici odgovarajuće dokumentacije i isprava na kojima temelje svoje zahtjeve i kojima pobijaju navode i dokaze protivnika, tako i suradnje sa privremenom stečajnom upraviteljicom koja im je cijelo vrijeme bila na raspolaganju u svrhu izrade izvješća po nalogu ovoga suda, predlagateljica koja je u ovom postupku zastupana po zastupniku po zakonu ovu mogućnost zbog svega naprijed navedenog nije iskoristila na način koji se to od nje očekuje. Ovo posebice iz razloga jer iz izvješća privremene stečajne upraviteljice jasno proizlazi kako joj nadležna porezna tijela unatoč njenim brojnim pozivima nikada nisu dostavila odgovarajuću dokumentaciju u svrhu utvrđenja svih činjenica bitnih za predmetni postupak dok ona koju je dostavila predlagateljica u najvećem dijelu nije niti relevantna za predmetni postupak budući se odnosi na tražbine koje nisu predmet istoga te na pitanja koja nisu ni sporna u postupku.

S druge pak strane, dužnik pojedinac je tijekom cijelog postupka aktivno sudjelovao u istome pravovremeno postupajući po svim traženjima privremene stečajne upraviteljice te dostavljajući u spis brojne sudske odluke i rješenja nadležnih tijela kojima se ukidaju osnove na temelju kojih je podnesen predmetni prijedlog, kao i privatne isprave kojima dokazuje nastupanje zastare u odnosu na sva potraživanja iz istih. Tako je na okolnost osnovanosti svojih navoda da je nastupila zastara i prava na naplatu i prava na utvrđenje poreznog duga, kako u odnosu na dugovanja nastala za vrijeme dok je obavljao djelatnost kao obrtnik (do 12. 09. 2006. godine), tako i na obveze trgovca pojedinca (od 13. 09. 2006.) kada je u sudski registar upisan kao trgovac pojedinac R.L.E. za popravak i preinake brodova, Mirko Rapić t.p. podnio u spis nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije i računovodstvo Ljubomira Jelića dipl. oec. od iz ožujka 2018. (list spisa 906-1084) iz kojeg jasno proizlazi da je za većinu obveza ovoga dužnika po osnovi poreza za razdoblje od 2006. do 2012. s osnove rješenja na temelju kojih predlagateljica temelji svoj prijedlog, nastupila relativna i apsolutna zastara prava na utvrđenje i na naplatu poreza i doprinosa. Kada se nalaz i mišljenje ovoga vještaka dovedu u vezu s činjenicom da dužnik pojedinca ne posluje još od blokade računa koja je nastupila sredinom 2011. od kada nema zaposlenih, to se zaključuje da nakon 31. prosinca 2011. nisu niti mogle nastati nove obveze dužnika pojedinca s osnove poreza, doprinosa i drugih javnih davanja zbog čega je dužnik učinio vjerojatnim da je za obveze za poreze, doprinose i druga javna davanja nastupila zastara. Također, dovodeći u svezu činjenicu da je račun dužnika i dalje u blokadi unatoč tome što su sva rješenja predlagateljice na temelju kojih je određena pljenidba njegovih novčanih sredstava ukinuta presudama Upravnog suda u Splitu i postupci vraćeni na ponovno postupanje s činjenicom da nadležne porezne uprave i dalje odbijaju postupiti po presudama Upravnog suda u Splitu (zbog čega je

dužnik podnio više kaznenih prijava protiv službenika porezne uprave o čemu je proveden nadzor od strane unutarnje kontrole) kojima su ukinuta rješenja temeljem kojih je i došlo do blokade računa dužnika, zaključuje se da su obveze ovog dužnika prema državnom proračunu nedvojbeno sporne, a sporna je i stečajna masa budući se ista u pretežnoj mjeri sastoji od potraživanja iz niza parničnih postupaka koje je ovaj dužnik podnio protiv Republike Hrvatske. Dakle, sve prednje navedeno ukazuje na činjenicu da je odnos predlagateljice kao poreznog tijela s jedne strane i dužnika pojedinca kao poreznog obveznika s druge strane opterećen nizom upravnih i sudskih postupka u kojima dužnik konstantno upire na zastaru na koju porezno tijelo pazi po službenoj dužnosti, a o kojoj nadležno porezno tijelo još uvijek nije odlučilo.

Prema stajalištu ovoga suda, ovom prethodnom postupku specifičnom po brojnim pravnim i činjeničnim pitanjima koja su se postavila od sudionika u istome, prethodio je jedan iznimno dugotrajan, složen, kompleksan i iscrpljujući porezno-pravni tj. porezno-dužnički odnos između predlagateljice kao vjerovnice i dužnika pojedinca kao poreznog obveznika koji još uvijek nije okončan budući je rješavanje istoga pred nadležnim poreznim tijelima još uvijek u tijeku istovremeno s rješavanjem ovoga postupka.

Kako se većina naprijed navedenih upravnih postupaka između stranaka vodi upravo zbog postojanja spora o nastupanju zastare prava na utvrđenje i zastare prava na naplatu poreznog duga dužnika pojedinca, između ostalog i predmetnog po zahtjevu istoga podnesenom predlagateljici još prije podnošenja prijedloga u ovome postupku, o pravilno evidentiranim poreznim obvezama poreznog obveznika, o postupanju poreznog tijela po pravomoćnim odlukama Upravnog suda u Splitu i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, te o zastoju i prekidu zastare utvrđenja i naplate poreznog duga podnošenjem prijedloga za otvaranje stečajnog postupka u ovome predmetu, tako prema stajalištu ovoga suda svi ovi otvoreni postupci pred poreznim tijelima i upravnim sudovima na svojevrsan način predstavljaju prethodno pitanje za donošenje odluke u ovome postupku jer o njihovom konačnom ishodu ovisi točan iznos obveza dužnika za poreze i doprinose u odnosu na koje eventualno nije nastupila zastara tj. samo postojanje predmetne tražbine.

Naime, odredbom čl. 12. ZPP-a koja se temeljem odredbe čl. 6. SZ/96 na odgovarajući način primjenjuje u ovom postupku, propisano je da kad odluka suda ovisi o prethodnom rješenju pitanja postoji li neko pravo ili pravni odnos, a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugo nadležno tijelo (prethodno pitanje), da sud može sam riješiti to pitanje ako posebnim propisima nije drugačije određeno. S obzirom da je rješavanje brojnih pitanja o kojima ovisi postojanje ili nepostojanje tražbine predlagateljice u ovom postupku još uvijek u tijeku pred nadležnim poreznim tijelima i upravnim sudovima te da prema utvrđenjima sadržanima u izvješćima privremene stečajne upraviteljice nije realno za očekivati njihovo skoro okončanje, to je ovaj sud postupajući u skladu s odredbom čl. 12. st. 1. i 2. ZPP-a odlučio sam riješiti ova prethodna pitanja uz napomenu da odluka ovoga suda o istima ima učinak samo u ovome postupku u kojima su ista riješena.

Naime, u pravnim stvarima u kojima država prema pojedincu nastupa s pozicije vlasti kao u konkretnom slučaju, legitimna je svrha instituta zastare potraživanja samoograničavanje i samosankcioniranje države na način da vlastitim tijelima nalaže određenu dinamiku i učinkovitost u postupanju s time što im nameće jasno određen i svima poznat vremenski okvir unutar kojeg su ovlaštena postupati u predmetima u kojima se odlučuje o pravnom položaju građana, o nametanju obveza ili o izricanju sankcija istima. Ovlaštenje državnih tijela prestaje izvan vremenskog okvira određenog propisanim rokom nastupa apsolutne zastare te nakon toga građani više ne mogu biti izloženi "pritisku" mogućih odluka državnih tijela i "tereta" koje bi im država tim svojim odlukama mogla nametnuti. Prema tome, država ima neotuđivo pravo donositi zakonite odluke kojima građanima nameće određene terete, ali i građani imaju neotuđivo pravo ne biti neograničeno dugo izloženi takvim, makar i zakonitim odlukama.

Ovo iz razloga jer načelo vladavine prava i pravne sigurnosti objektivnog pravnog poretka i od same države zahtijeva agilnost i učinkovitost pa institut zastare potraživanja uspostavlja pravičnu ravnotežu između države i građana u smislu odredbe 14. stavka 2. Ustava koji propisuje da su svi pred zakonom jednaki (t. 6.12. odluke Ustavnog suda RH broj: U-III-3069/2017 od 9. srpnja 2019.).

Tako su odredbe Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" broj: 115/16, 106/18, 121/19, 32/20 i 42/20, dalje: OPZ/16) koje su stupile su na snagu 1. siječnja 2017. uvele značajnu novinu u odnosu na institut porezne zastare te je tako ukinut pojam relativne zastare, koja je nastupala protekom tri godine od isteka godine u kojoj je nastala porezna obveza. Naime, odredbom čl. 94. st.1. prethodno važećeg Općeg poreznog zakona ("Narodne novine" 147/08., dalje: OPZ/08) koji se primjenjuje u konkretnom slučaju, bilo je propisano da pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, pravo na pokretanje postupka naplate poreza, kamata i troškova ovrhe te pravo poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškova ovrhe zastarijeva za tri godine računajući od dana kada je zastara počela teći. Stavkom 3. istoga članka bilo je propisano da zastara prava na utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći nakon isteka godine u kojoj je trebalo utvrditi porezne obveze i kamate. Apsolutni rok zastare bio je propisan člankom 96. stavkom 1. istoga kojim je određeno da apsolutni rok zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe te prava poreznog obveznika na povrat poreza, kamata i troškove ovrhe nastupa za šest godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći, prema odredbama članka 94. stavka 3., 4. i 5. istoga. Za napomenuti je da je praksa Visokog upravnog suda koja se tiče zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata, naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe prema mjerodavnim odredbama OPZ/08 bila predmet analize i ocjene u recentnim odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske iz srpnja 2019. (U-III-3069/2017, U-III-4541/2016, U-III-5660/2016, U-III-4792/2017 i U-III-3552/2016 od 9. srpnja 2019.) kojima su ustavne tužbe podnositelja u kontekstu povrede prava na pravično suđenje usvojene i arbitrarnosti u postupanju tog suda u odnosu na apsolutnu zastaru u poreznim predmetima, a predmeti vraćeni Visokom upravnom sudu na ponovni postupak.

Jednako tako Ustavni je sud analizom ustavnih tužbi i upravnih predmeta u navedenim odlukama uočio da su se nadležni upravni sudovi u svojim obrazloženjima pozvali na zaključke Visokog upravnog suda koji su doneseni na odjelnim sjednicama održanima 13. studenoga 2015. i 4. ožujka 2016.; riječ je o zaključku sjednice Financijskog i radnopravnog odjela broj: Su-424/2015-2 od 13. studenoga 2015. koji glasi: "Ostaje se kod dosadašnje prakse po kojoj se porezna obveza utvrđuje prvostupanjskim poreznim rješenjem. Od donošenja prvostupanjskog poreznog rješenja do donošenja rješenja po žalbi relativna zastara ne teče, već samo apsolutna", kao i zaključku istoga odjela broj: 6 Su-122/2016-3 od 4. ožujka 2016. glasi: "Apsolutna zastara u poreznim stvarima - drugostupanjsko rješenje kojim je odbijena žalba protiv prvostupanjskog rješenja o utvrđivanje porezne obveze nije nezakonito zašto što je doneseno nakon nastupa apsolutnog roka zastare."

S obzirom da je Ustavni sud ocijenio da su citirani zaključci kontradiktorni u odnosu na institut zastare propisan zakonskim odredbama OPZ-a/08 te u neskladu s legitimnom svrhom instituta zastare potraživanja koje sam institut zastare- ne samo apsolutne već i koncept zastare kao takve čine bespredmetnim i bez pravnog učinka, to je ozbiljno dovedena u pitanje pravna sigurnost, koja radi zaštite legitimnih očekivanja zahtijeva da pravne norme budu jasne i precizne te da njihova primjena za pojedinca bude predvidljiva. Načelo pravne sigurnosti i zaštita subjektivnih prava poreznih obveznika također zahtijeva i da prava i obveze poreznog obveznika prema poreznom tijelu ne smiju biti vremenski neograničena. Pritom je utvrđeno da je zakonodavac člankom 96. OPZ-a/08 imao jasnu namjeru - pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze apsolutno zastarijeva protekom roka od šest

godina od dana kada je zastara počela prvi put teći. Pozivajući se na citiranu zakonsku odredbu Ustavni sud je utvrdio da pravna stajališta izražena u osporenim presudama prema kojem su samo prvostupanjska tijela vezana institutom zastare ustavnopravno neprihvatljiva te negiraju i ustavnu kategoriju prava na žalbu. To stoga što i je i odredbom čl. 12. st. 1. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09) propisano pravo na žalbu kako protiv prvostupanjskih odluka, pa tako i u slučaju "šutnje administracije" budući protiv prvostupanjske odluke, odnosno ako javnopravno tijelo nije o upravnoj stvari riješilo u propisanom roku, stranka ima pravo žalbe, ako zakonom nije drukčije propisano. Pritom prema članku 167. st. 1. OPZ-a/08, žalba odgađa izvršenje pobijanog akta do donošenja rješenja o žalbi, osim ako je porezni akt donesen u skraćenom postupku. Dakle, pravo utvrđivanja porezne obveze se ne odnosi samo na prvostupanjsko već i na drugostupanjsko tijelo koje je također vezano institutom zastare, odnosno koje svoju odluku mora donijeti unutar zakonom propisanog roka, kako predviđenog za relativnu tako i onog za apsolutnu zastaru. Svako drugačije postupanje bi obezvrijedilo smisao pravnog instituta zastare, a drugostupanjsko tijelo ne bi bilo ni na koji način vezano rokom donošenja svoje odluke, dakle, postupalo bi protivno legitimnim očekivanjima pojedinca da se o njegovim pravima i obvezama odluči unutar zakonom utvrđenim rokom u smislu članka 96. OPZ-a/08. Dakle, kada bi se prihvatilo stajalište Visokog upravnog suda o učincima proteka zastare, građani bi bili izloženi mogućnosti da drugostupanjsko tijelo odlučuje o njihovoj žalbi izvan vremenskih ograničenja s obzirom na to da protek zastare prije donošenja drugostupanjskog konačnog rješenja ne utječe na ovlast poreznih tijela da građane nadalje izlažu svom postupanju, što bi onemogućilo učinkovitu pravnu zaštitu u okviru upravnog postupka te jamstvima propisanim odredbama čl. 18. st. 1. i čl. 19. u vezi s člankom 29. Ustava.

Zbog svega navedenog, ovaj sud je uvjerenja da je predlagateljica nedonošenjem odluke povodom zahtjeva dužnika pojedinca od 1. lipnja 2015. za utvrđenjem nastupa zastare utvrđenja i naplate predmetnog poreznog duga podnesenom još prije pokretanja ovoga postupka, dovela istoga u krajnje nepovoljnu pravnu i životnu situaciju iz razloga jer ga je izvan vremenski ograničenog okvira unutar kojeg je bila dužna odlučiti o njegovom zahtjevu sukladno citiranim odredbama OPZ/08, nepotrebno izložila brojnim pritiscima i neugodnostima mogućih odluka i tereta koje bi mu tim svojim odlukama donesenim izvan navedenog okvira mogla nametnuti.

Dovodeći u svezu naprijed navedena pravna shvaćanja Ustavnog suda o zastari utvrđenja i naplate poreznog duga sa sadržajem navedenog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Ljubomira Jelića te ostalim ispravama priloženima od strane dužnika pojedinca kojima pobija navode i dokaze predlagateljice, ovaj sud je ocijenio da se predmetna tražbina predlagateljice temelji na osnovama koje se nisu ostvarile ili su naknadno otpale tijekom ovoga postupka te da je u odnosu na istu sukladno naprijed citiranim odredbama OPZ/08 nastupila zastara prava na utvrđenje i naplatu iste zbog čega ista nije dokazala njeno postojanje. Za napomenuti je da je Pravilnikom o stalnim sudskim vještacima ("Narodne novine" broj: 38/14 i 61/19) izričito propisano da imenovani stalni sudski vještak pred predsjednikom suda koji ga je imenovao za vještaka daje prisegu svojom čašću da će povjerena mu vještačenja obavljati savjesno i prema svom najboljem znanju, te da će svoje nalaze i mišljenja iznijeti točno, potpuno i objektivno, sukladno pravilima struke.

Zbog navedenog, sama okolnost da predmetni nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka nije izrađen po nalogu ovoga suda, već na zahtjev dužnika pojedinca za potrebe ovoga postupka, nije od utjecaja na pravilnost utvrđenja sadržanih u istima, a budući su ista u skladu s ostalim dokazima provedenim u postupku, to je ovaj sud u cijelosti prihvatio isti kao vjerodostojan. Ovo posebice iz razloga jer je ovaj vještak taksativno označio dokumentaciju na temelju koje je izradio svoj nalaz (porezna rješenja i presude nadležnog Upravnog suda) te iz razloga jer je ovaj sud pregledom iste utvrdio da je riječ o istovjetnoj dokumentaciji koja

je predmet ovoga postupka pa su neosnovani navodi predlagateljice da nije razvidno na temelju kojih isprava je predmetni nalaz sačinjen. U konačnici, predlagateljica je i sama imala mogućnost podnijeti u spis nalaz i mišljenje od strane stalnog sudskog vještaka po svom izboru ili u tom pravcu predložiti sudu izvođenje odgovarajućeg dokaza, a kako je to propustila učiniti, to su neosnovani navodi iste da se ovaj nalaz ne može koristiti u ovom postupku.

Uzimajući u obzir naprijed navedeno te činjenicu da su potvrde Financijske agencije iz kojih proizlazi postojanje stečajnog razloga dužnikove nesposobnosti za plaćanje u smislu odredbe čl. 4. st. 2. i 3. SZ/96 između ostalog izdane i na temelju rješenja predlagateljice kojima je ista blokirala račun dužnika, a koja su kasnije poništene odlukama Upravnog suda u Splitu, to ovaj sud ne prihvaća kao vjerodostojne podatke sadržane u istima. Naime, kada bi stečajni sud u konkretnom slučaju utvrđivao isključivo ispunjenje formalnopravnih i materijalnopravnih pretpostavki za otvaranje stečajnoga postupka nad dužnikom bez njihovog dovođenja u svezu s cjelokupnim kontekstom, okolnostima i činjenicama svakog pojedinog slučaja, to bi njegova uloga u postupku postala izlišna te bi postojala opasnost podnošenja prijedloga za otvaranje stečaja nad određenim dužnikom od strane bilo koje osobe koja uz svoj prijedlog priloži sudu vjerodostojnu ispravu unatoč tome što sadržaj podataka iz iste nije vjerodostojan (potpun, istinit i točan).

Također, sud je prilikom donošenja odluke o prijedlogu vjerovnika za otvaranje stečajnoga postupka nad dužnikom dužan pored naprijed navedenog, voditi računa i o svrsi otvaranja konkretnog stečajnog postupka. Tako je odredbom čl. 2. st. 1. SZ/96 jasno određeno da se stečajni postupak provodi radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika i podmirenja troškova stečajnoga postupka koje se namiruju prije tražbina vjerovnika te da će se poštenim dužnicima omogućiti oslobođenje od preostalih obveza prema odredbama glave VIII istoga. Dakle, iz navedenog se zaključuje da je cilj stečajnog postupka prvenstveno namiriti troškove postupka, u cijelosti ili barem djelomično namiriti tražbine vjerovnika te nakon navedenog brisati dužnika iz sudskog registra, a ovakav cilj je na gotovo identičan način definiran i odredbama novog SZ/15.

Kako je dužnik pojedinac kao trgovac pojedinac već brisan iz sudskog registra na temelju rješenja ovoga suda poslovni broj Tt-20/52-11 od 23. lipnja 2020. sukladno čl. 92. Izmjena i dopuna Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj: 40/19), tako se stečajni postupak ne bi trebao voditi iz ovoga razloga niti je njegov cilj da se u istome razrješava niz spornih odnosa između predlagateljice i dužnika te da stečajni upravitelj tijekom istoga preuzima niz započetih postupka u kojima se tek treba utvrditi da li uopće postoji potraživanje predlagateljice u odnosu na koje nije nastupila zastara, te tek nakon toga utvrditi stvarnu visinu njenog potraživanja. Tako bi otvaranjem stečajnog postupka nad dužnikom privremena stečajna upravitelja u ime i za račun dužnika morala preuzeti brojne započete sudske postupke u kojima je isti stranka i u kojima su pojedine vrijednosti predmeta spora iskazane su u desecima milijuna kuna (s tim da je u pojedinim postupcima za svaku pojedinu radnju iskazan popis troška od po cca 100.000,00 kuna) dok bi otvaranje stečaja s druge strane generirao brojne druge parnične postupke koje bi privremena stečajna upraviteljica ili netko od vjerovnika morali pokrenuti prilikom osporavanja prijavljenih tražbina u postupku budući bi većina istih bila sporna. Ovo posebice iz razloga jer je za očekivati da bi u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom osim predlagateljice, prijave tražbine podnijeli i raniji prokurist trgovca pojedinca Marko Rapić kao i brojni odvjetnici s osnove troškova zastupanja dužnika pojedinca u navedenim postupcima zbog čega bi došlo bilo do međusobnog osporavanja tražbina, bilo do osporavanja istih od strane (privremene) stečajne upraviteljice.

S obzirom da je privremena stečajna upraviteljica pravodobno podnijela u spis tražena izvješća, da su ista detaljno obrazložena i dokumentirana odgovarajućim ispravama, da ista

sadrže jasne, precizne i potpune podatke o svim okolnostima i činjenicama važnim za donošenje pravilne i zakonite odluke u smislu odredbe čl. 53. st. 3. SZ/96 te da je njihov sadržaj u cijelosti u skladu s dokazima pribavljenima po službenoj dužnosti te ostalim provedenim dokazima u postupku, to je ovaj sud u cijelosti prihvatio kao potpuna i pravilna sva njena utvrđenja i zaključke sadržana u istima kao i navode i dokaze dužnika pojedinca iz kojih proizlazi da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za otvaranje stečajnoga postupka nad dužnikom pojedincem.

Zbog svega naprijed navedenog te činjenice da predlagateljica tijekom postupka nije dostavila odgovarajuću dokumentaciju i isprave kojima bi na bilo koji način dovela u pitanje pravilnost utvrđenja sadržanih u navedenim izvješćima privremene stečajne upraviteljice i kojima bi dokaza postojanje svoje konkretne tražbine prema dužniku pojedincu, to je njen prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka nad istim trebalo odbiti kao neosnovan te u skladu s odredbom čl. 53. st. 3. SZ/96 donijeti odluku kao pod točkom I. izreke ovoga rješenja.

Kako je privremena stečajna upraviteljica pravovremeno podnijela u spis brojna izvješća o utvrđenim činjenicama i okolnostima, tako su se ispunili uvjeti iz odredbe čl. 4. st. 1. i 2. i čl. 15. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima ("Narodne novine" broj 105/15, u nastavku teksta: Uredba) kao i odredbe čl. 94. st. 1. do 5. SZ/15 za određivanje joj jednokratne nagrade za poslove obavljene u prethodnom postupku u najvišoj propisanoj visini od 20.000,00 kuna (te pripadajućih doprinosa iz osnove, poreza i drugih naknada na određenu joj nagradu u iznosu od 1.500,00 kuna) vodeći računa o iznimno visokom stupnju složenosti i velikom obujmu poslova koje je obavila zbog čega je donesena odluka kao pod točkom II. izreke ovoga rješenja.

Odluka suda iz točke III. do V. izreke ovoga rješenja temelji se na odredbi čl. 53. st. 4. SZ/96 kojom je određeno da će sud u rješenju o odbijanju prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka odrediti tko je dužan snositi troškove postupka kao i na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Pri tome je sud uzeo u obzir da nagrada privremenoj stečajnoj upraviteljici predstavlja troškove postupka u smislu odredbi čl. 154. i čl. 155. st. 1. toč. 3. SZ/15 te okolnost da je predlagateljica na ime predujma za plaćanje troškova prethodnog postupka ranije uplatila na kontovnik predmeta iznos od 10.000,00 kuna koji nije dostatan za podmirenje cjelokupnih troškova postupka zbog čega joj je pod točkom V. izreke ovoga rješenja naloženo isplatiti preostalu razliku.

U Zadru 14. prosinca 2020.

Sutkinja:
Tina Grgas

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovoga rješenja dopušteno je izjaviti žalbu u roku od osam dana od obavljene dostave, a dostava se smatra obavljenom istekom osmog dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova (čl. 12. st. 1. i čl. 19. st. 1. i 2. SZ/15). Žalba se podnosi ovome sudu u tri istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:
e-Oglasna ploča sudova

Broj zapisa: **eb2f4-c2291**

Kontrolni broj: **06909-c2a25-6a543**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TINA GRGAS, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.